

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

פרשת ויצא	ז'לגא	יום
מתוק מדבש	קנד ע"ב	ראשון
שמא	קנח ע"א וע"ב	שני
שמו	קנז ע"א, וע"ב	שלישי
שנד	קנז ע"א	רביעי
שסא	קנז ע"ב, קנח	חמישי
שסו	קנח ע"ב	שישי
שעו	קנז ע"א	שבת

חמורו של רבי פנחס בן יאיר צעק בשמחה

רבי אלעזר הוה אזיל פארקא רבי אלעזר היה הולך בדרך, אשפחיה לרבי פנחס בן יאיר דהוה אתי מצא את רבי פנחס בן יאיר שהיה בא בדרך אחרת, ועדיין לא ראו זה את זה, (נודע שרבי פנחס בן יאיר היה זקנו, אבי אמו של רבי אלעזר), געא חמריה נער וצעק חמורו של רבי פנחס, אמר רבי פנחס, בקלא דחדוותא דחמרא חמינא בקול של שמחה שהשמיע החמור ראיתי והבנתי, דאנפין חדתין ישתפחון הקא כי פנים חדשות ימצאו כאן, פיון דנפק מבתר ענפוי דטורא כיון שיצא רבי פנחס מאחורי ענפי ההר, חמא ליה לרבי אלעזר דהוה אתי ראה את רבי אלעזר שהיה בא כנגדו, אמר רבי פנחס, ודאי קלא דחדוותא אשתלים ודאי קול השמחה של החמור נשלם ונתקיים, כלומר שיפה כיונתי על הרמז של קול החמור, נחת רבי אלעזר לגביה ונשיק ליה ירד רבי אלעזר אל רבי פנחס ונשק אותו (נסוד ימוד דנשיקין), אמר ליה רבי פנחס לרבי אלעזר, אי טופסא דארקא חד לגבן (ס"ג הרמ"ק) אם תפיסת דרך אחת היא לנו, שאתה הולך בדרך ההיא שאני הולך, אז נזיל ונתחבר פחדא נלך ונתחבר יחד, ואי לאו ואם אתה הולך בדרך אחרת, אז טול ארקא וזיל קח דרכך ולך, אמר ליה רבי אלעזר לרבי פנחס, ודאי לקבלך אזילנא ודאי כנגדך ואלך הלכתי, פיון דאשפחנא לך איזיל אפתרך ונתחבר פחדא כיון שמצאתי אותך אלך אחרך ונתחבר כאחד. (דף לו ע"א, ובכיוורינו כרך י עמ' תמה - תמו)

עונש החמור של רבי פנחס בן יאיר

עד דהוו אזלי מטא עדן צלותא בעוד שהיו הולכים הגיע זמן התפלה, נחתו וצלו ירדו רבי פנחס ורבי אלעזר מחמוריהם והתפללו, עד דהוו מצלי, קפטר חד חוץא ברגלוי דחמרא דרבי פנחס בעוד שהיו מתפללים,

ע"ט

פון דעם אייזל, איז רבי אלעזר אראפגעגאנגען צו רבי פנחס און אים געקושט, האט רבי פנחס געזאגט צו רבי אלעזר, אויב מיר האלטן זיך אן אין איין וועג, אז דו גייסט אינעם זעלבן וועג וואס איך גיי, לאמיר גיין און זיך באהעפטן אינאיינעם, און אויב גייסטו אין אן אנדער וועג, דעמאלטס געם דיין וועג און גיי, האט רבי אלעזר געזאגט צו רבי פנחס, זיכער בין איך געגאנגען אנטקעגן דיר און צו דיר, וויבאלד איך האב דיר געפינען וועל איך גיין נאך דיר און מיר וועלן זיך באהעפטן צוזאמען.

דאס אייזל פון רבי פנחס בן יאיר האט געשריגן מיט פרייד

רבי אלעזר איז געגאנגען אין וועג, און ער האט געפינען רבי פנחס בן יאיר וועלכער איז געקומען פון אן אנדער וועג, און זיי האבן זיך נאכגיט פאגעגנט, (און עס איז פארוואקסט אז רבי פנחס בן יאיר איז געווען זיין זיידע, דער טאטע פון די מאמע פון רבי אלעזר), האט דאס אייזל פון רבי פנחס געשריגן, האט רבי פנחס געזאגט, פונעם פרייליכן קול וואס דער אייזל האט געלאזט הערן, האב איך געזען און איך האב פארשטאנען, אז א גייע געזוכט וועט זיך געפינען דא, ווי נאר רבי פנחס איז ארויסגעגאנגען פון אונטער די צווייגן פונעם פארג, האט ער געזען רבי אלעזר וועלכער קומט אנטקעגן אים, האט רבי פנחס געזאגט, זיכער איז דאס פרייליך קול פונעם אייזל ערגענצט און מקוים געווארן, דאס

דער שטרופה פונעם אייזל פון רבי פנחס בן יאיר ווילאנג זיי זענען געגאנגען איז געקומען די צייט פון דאווענען, זענען רבי פנחס און רבי אלעזר אראפגעגאנגען פון זייערע אייזלען און זיי האבן געדאוונט,

נקשר ונכרך נחש אחד מסביב רגלי החמור של רבי פנחס, קפּטא וגעא תרי זמני בעט וצעק החמור שתי פעמים, בְּתַר דְּסִימּוֹ צְלוֹתָא אחר שסיימו את התפלה, אָמַר רַבִּי פִּנְחָס לרבי אלעזר, וְדָאֵי צַעְרָא הוּא לְבַעֲרָא דִּילֵי ודאי יש צער לבהמה שלי כי מענישים אותה, דְּהָא יוֹמָא דָּא אֶקְדִּימְנָא כי היום הקדמתי לצאת לדרך, וְהוּיָא מְרַחֵישׁ בְּאוּרֵייתָא והייתי מרחש ומהרהר בדברי תורה, (והוא מלשון (תהלים מה ב) רחש לבי דבר טוב, שפי' המצודות, לבי יחשוב מחשבת דבר טוב). וְאַעְבֵּר לִי בְּאַתֵּר דְּלִכְלוּכָא שְׂרִיָּא והעביר אותי החמור במקום שהיה נמצא לכלוך וטנוף, ועי"ז נכשלתי להרהר בדברי תורה במקום מטונף, וְהִשְׁתָּא מְצַעְרֵי לָהּ ולכן עתה מצערים ומענישים אותה, קָמוּ וְחִמוּ חַד חוּיָא קָטִיר אֶרְגְּלֵיהּ קמו ממקומם וראו שנחש אחד קשור על רגלי החמור, אָמַר רַבִּי פִּנְחָס להנחש, חוּיָא חוּיָא זִיל וְאַסְחֵר קוּטְרָךְ נחש נחש לך ותסבב את קשריך, בְּקִטְפוּרָא דְחוּרָא בתחתית החור והנקב שהוא מקום דירתך, אֲדַהְכֵי אֲתַנְשֵׁר חוּיָא בעוד שרבי פנחס אמר אלו הדברים, נשר ונפל הנחש מרגלי החמור, וְנִפְל קִפְסִירֵי קִפְסִירֵי ונפל חתיכות חתיכות, על שלא הלך מיד לחזור כשגזר עליו רבי פנחס.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לרבי פנחס, וּמָה פֶּל פֶּךָ מְדַקְדָּק קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצַדִּיקֵיָא ומה כל כך חושש הקב"ה בכבוד הצדיקים, עד שתובע עלבונם אפילו מבעלי חיים, אָמַר לִיה רַבִּי פִּנְחָס לרבי אלעזר, וְדָאֵי קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדָּק בְּהוּ בְּצַדִּיקֵיָא ודאי הקב"ה מדקדק עם הצדיקים וחושש לכבודם, וְנָטִיר לוֹן וְשׁוּמַר אוֹתָם משום עבירה ועון, וּבְעָא לְאוֹסְפָא לוֹן קְדוּשָׁה עַל קְדוּשְׁתֵּיהוּ ורוצה להוסיף להם קדושה על קדושתם, וְהִשְׁתָּא הָאֵי חִמְרָא עַל דְּלָא נָטִיר קְדוּשְׁתָּא דִּילֵי, אֲצַטְעַר ועתה חמור הזה על שלא שמר את הקדושה שלי נצטער ונענש, וְדָא חוּיָא שְׁלִיחָא הוּיָא וזה הנחש היה שליח מן השמים לענוש את החמור.

ואמר רבי פנחס וְכַמָּה שְׁלוּחִין אֵית לִיה לְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא והרבה שליחים יש לו להקב"ה, וּבְכֻלְהוּ עֶבֶיד שְׁלִיחוּתֵיהּ ובכולם הוא עושה את שליחותו, וְאַפִּילוּ בְּחִיּוֹת בְּרָא וּפִילוּ בחיות השדה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זהו שכתוב וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם שתקבלו עונש על ידם, ולא מבעיא בידי החיות שאינם בני בחירה, ויש כח בעיניהם לראות סימני החוטא, אלא וְאַפִּילוּ בִּיד גּוֹי שיש לו בחירה גם כן עושה הקב"ה שליחותו,

ע"ט

האמ רבי אלעזר געזאגט צו רבי פנחס, און פארנוואס זארגט זיך דער אויבערשטער אזוי שטארק פאר דער פבד פון די צדיקים, אז ער פארערט זייער פארשעמונג אפילו פון אנדערע פאשעפענישן, האט רבי פנחס געזאגט צו רבי אלעזר, זיכער איז דער אויבערשטער מדקדק מיט די צדיקים און ער זארגט זיך פאר זייער פבד, און ער היט זיי פון יעדן עבירה און זינד, און ער וויל זיי צונעבן קדושה איבער זייער קדושה, און געצט, דער אייזל, וויבאלד ער האט גישט געהיט אויף מיין קדושה האט ער פאקומען צער און ער איז פאשטראפט געווארן, און דער שלאנג איז געווען א שליח פון הימל צו פאשטראפן דעם אייזל.

און רבי פנחס האט ווייטער געזאגט - און דער אויבערשטער האט אסאך שליחים, און מיט זיי אלע טוט ער זיין שליחות, און אפילו מיט די חיות פון פֿעלד, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "והשלחתי בכם את חית השדה ושפלה אתכם", אז איר וועט פאקומען א שטראף דורך זיי, און גישט נאר דורך די חיות וועלכע האבן גישט קיין בחירה, און זיי האבן א פח אין זייערע אויגן צו זען די צייכנס פונעם זינדיגער, נאר אפילו דורך א גוי וועלכער

און ארוםגערייט ארום די פיס פונעם אייזל פון רבי פנחס, האט דער אייזל געשטויסן און געשריגן צוויי מאל, נאכדעם וואס זיי האבן געענדיגט דאווענען, האט רבי פנחס געזאגט צו רבי אלעזר, זיכער האט מיין בהמה צער ווייל מען פאשטראפט איר, ווייל היינט האב איך געפערדערט ארויסצוגיין אין וועג, און איך האב געטראכט אין לערנען, און דער אייזל האט מיר אריבערגעפירט אין אן ארט וואו עס האט זיך געפינען שמוין, און דורכדעם בין איך געשטרויכלט געווארן צו טראכטן אין תורה אין א שמוציג ארט, און דערפאר טוט מען איר יעצט מצער זיין און מען פאשטראפט איר, זענען זיי אויפגעשטאנען פון זייער ארט און זיי האבן געזען אז א שלאנג איז געקניפט איבער די פיס פונעם אייזל, האט רבי פנחס געזאגט צום שלאנג, שלאנג שלאנג, גיי און דריי ארום דיינע קניפן, אויפן אונטערשטן זייט אין די ערד פון דעם לאך וואו עס איז דין וואוינונג, וויילאנג רבי פנחס האט געזאגט די רייד, איז דער שלאנג אראפגעפאלן פון די פיס פונעם אייזל, און איז אראפגעפאלן צושטוקלט אויף שטוקלעך, וויבאלד ער איז גישט גלייך גענאנגען צו זיין לאך ווען רבי פנחס האט אים דאס באפוילן.

והוא מתעורר מכח מלאכו שבמרום הכופה אותו לייסר את ישראל, הָדָא הוּא דְכָתִיב זֶהוּ שְׂאֵל יְהוָה עָלֶיךָ גוֹי מִרְחוֹק מְקַצֵּה הָאָרֶץ וְהֵם גִּלּוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרַת הַקֶּבֶה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר דִּיֵּיק מְדַבְרִי שְׂאֵל אִמְר וְאֶפִּילוּ בִיּוֹדֵי אָדָם, אֲלֵא וְאֶפִּילוּ בִיּוֹדֵי גוֹי, לְכֵן שְׂאֵל אֶת רַבִּי פְּנַחֵס, וּבִיּוֹדֵא דִּישְׂרָאֵל עֶבֶד שְׁלִיחוּתָא אִם בִּיד יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה הַקֶּבֶה שְׁלִיחוּתוֹ לְהַעֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֵר, אָמַר לֵיהּ רַבִּי פְּנַחֵס אֵינִי, כְּגוֹן רְשָׁע בִּיּוֹדֵא דְצַדִּיק כְּגוֹן רְשָׁע נַעֲנֵשׁ עַל יְדֵי צַדִּיק, כְּמוֹ הַבַּיִת דִּין שְׁהֵם צַדִּיקִים מְכִים וְעוֹנְשִׁים אֶת הַרְשָׁעִים, אֲבָל רְשָׁע בִּיּוֹדֵא דִּישְׂרָאֵל רְשָׁע אַחֵרָא אֲבָל לְהַעֲנִישׁ רְשָׁע אַחֵר בִּיּוֹדֵי יִשְׂרָאֵל רְשָׁע אַחֵר, לֹא עֶבֶד בִּיהַּ שְׁלִיחוּתָא אֵינִי הַקֶּבֶה עוֹשֵׂה עַל יְדוֹ שְׁלִחוּתוֹ, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְאִיהוּ לֹא מְכוּוֹן בִּיהַּ אֲלֵא בַעַת שְׁהַרְשָׁע אֵינִי מְכוּוֹן לְזֵה אֲלֵא הוּא שׁוּגַג... (דף לו ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תמט - תנא)

מלאכים מעוררים אהבה בין ישראל לאביהם שבשמים

תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְבְּנֵי נָשָׂא מִתְפַּשְׁרֵן עוֹבְדֵין לְתַתָּא בָּא וְרָאָה, בּוֹזֵמֵן שְׁבִנֵי אָדָם מְכַשִּׁירִים וּמְטִיבִים מַעֲשִׂיהֶם לְמַטָּה, וְאִתְעַר לְגַבְיֵיהוּ לְעִילָא יְמִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמִתְעוֹרֵר אֵלֵיהֶם לְמַעַלָּה מִדַּת הַחֲסֵד שְׁבִימֵנוּ שֶׁל הַקֶּבֶה, כְּדִין מִתְעַרֵּין כְּפִמָּה רְחִימִין אִז מִתְעוֹרְרִים הַרְבֵּה מְלָאכִים הַמְעוֹרְרִים אֶת הַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם, כְּפִמָּה נְטוּרֵי עֲלָמָא וּמִתְעוֹרְרִים הַרְבֵּה שׁוֹמְרֵי הָעוֹלָם, הַמְמוֹנִים לְשׁוֹר אֶת הָעוֹלָם מְכַל פְּגָעִים רַעִים, כְּפִמָּה נְטוּרֵי דְבַר נֶשׁ יְמִינָא וּמְשַׁמְאֵלָא וְהַרְבֵּה שׁוֹמְרִים שֶׁל הָאָדָם מִתְעוֹרְרִים לְשׁוֹר מִימִין וּמִשְׂמָאל, וְכְּדִין אֶתְפַּיֵּא שְׁמָאֵלָא וְלֹא יְכֻלָּא לְשַׁלְטָאָה וְאִז נִכְנַע הַשְּׂמָאל וְהַסְטְרָא אַחֵרָא וְאֵינִי יְכוּל לְשַׁלּוֹט בְּעוֹלָם.

וּבְזִמְנָא דְבְּנֵי אֲנָשָׁא לֹא מִתְפַּשְׁרֵן עוֹבְדֵין לְתַתָּא וּבּוֹזֵמֵן שְׁבִנֵי הָאָדָם אֵינֵם מְכַשִּׁירִים וּמְטִיבִים מַעֲשִׂיהֶם לְמַטָּה, אִז שְׁמָאֵלָא אֶתְעַר מִדַּת הַגְּבוּרָה שְׁבַשְׁמָאל מִתְעוֹרֵר לְשַׁלּוֹט בְּעוֹלָם, וְכָל אֵינּוֹן דְּאִתּוֹ מְסַטְרָא דְשְׁמָאֵלָא כְּלָהוּ אֶתְעַרְוּ וְכָל אוֹתָם בְּעַלֵי דִינִים חִיצוֹנִים הַבָּאִים מִשְׁתַּלְשָׁלִים מִצַּד הַשְּׂמָאל, עַד הַמְזִיקִים וְעַד חֵיוֹת הַרְעוּת וְהַגּוֹיִם, כּוֹלָם

ע"ט

די מלאכים ערוועקן ליבשאפט צווישן די אידן און זייער טאטע אין הימל

קוּם און זע, אינדערצייט ווען די מענטשן פארפעסערן זייערע מעשים דא אונטן, און עס ווערט ערוועקט איבער זיי פון אויבן די מדת החסד וועלכע איז אינעם רעכטן האנט פונעם אויבערשטן, דעמאלטס ווערן ערוועקט אסאך מלאכים וועלכע ערוועקן ליבשאפט צווישן די אידן און זייער טאטע אין הימל, און עס ווערן ערוועקט פילע פון די היטער פון דער וועלט, וועלכע זענען געשטעלט צו היטן די וועלט פון אלע ערליי שלעכטע טרעפונגען, און אסאך היטער פונעם מענטש ווערן ערוועקט אים צו היטן פון רעכטס און פון לינקס, און דעמאלטס ווערט אונטערטעניגט דאס לינקע זייט און די סטרא אחרא, און עס קען נישט געוועלטיגן אויף די וועלט.

און אינדערצייט וואס די מענטשן פארפעסערן נישט זייערע מעשים דא אונטן, דעמאלטס ווערט ערוועקט די מדת הגבורה וועלכע איז אין די לינקע זייט, צו געוועלטיגן אויף די וועלט, און אלע בעלי דינים די חיצונים וועלכע קומען און ווערן אראפגעצויגן פון די לינקע זייט, ביז די מזיקים

האט א בחירה, טוט דער אויבערשטער אויף זיין שליחות, און ער ווערט ערוועקט מיטן פה פון זיין מלאך אין הימל וועלכער צווינגט אים צו מאכן יסורים פאר די אידן, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ", דער אויבערשטער וועט פרענגען א פרעמד פאלק פונדערווייטנס איבער די אידן, און זיי האבן פארטריבן די אידן לויטן באפעל פונעם אויבערשטן.

האט רבי אלעזר געזאגט, און ער האט מדייק געווען פון די ווערטער פון רבי פנחס וועלכער האט נישט געזאגט "אפילו דורך א מענטש" נאר "אפילו דורך א גוי", דעריבער האט ער געפרעגט רבי פנחס, צי דער אויבערשטער טוט זיין שליחות אויף דורך א איד צו באשטראפן אן אנדער איד, האט רבי פנחס געזאגט, יא, צום ביישפיל א רשע ווערט געשטראפט דורך א צדיק, אזוי ווי דער בית דין, וועלכע זענען צדיקים, שלאגן און באשטראפן די רשעים, אבער צו באשטראפן אין רשע דורך אן אנדער רשע א איד, טוט נישט דער אויבערשטער זיין שליחות דורך אים, נאר אינדערצייט וואס דער רשע האט דאס נישט אינויגען, נאר ער טוט עס אומוילנדיג...

מתעוררים לפעול דינים בעולם, וְכִלְהוּ אֶתְעִבְדוּ שְׁלוּחֵינָן לְאַבְאָשָׁא לְגַבְיֵיהוּ דְבְנֵי נָשָׂא וְכוּלָם נַעֲשִׂים שְׁלִיחִים לְהַרַע וְלַהֲזִיק לְבְנֵי אָדָם הַרְאוּם לַעֲוֹנָשׁ.

דְּהָא אֵינּוּן דְּעִבְרוּ עַל פְּתָגְמֵי אוֹרְיֵיתָא פְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּאַנְפֵּיהוּ כִּי אוֹתָם שַׁעֲבְרוּ עַל דְּבְרֵי הַתּוֹרָה כּוֹלָם עוֹנוֹתָם רְשׁוּמִים בְּפְנֵיהֶם, וְאַשְׁתְּמוּדְעֵן לְגַבְי אֵינּוּן דְּמַתְעַרֵי מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא וְהֵם נִיכְרִים לְאוֹתָם בְּעַלֵי דִינִים הַחִיצוֹנִים הַמַּתְעוֹרְרִים מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא, כְּלוּמַר עַל יַדֵי הַרוּשָׁם שֶׁבְּפְנֵיהֶם מְכִירִים בְּעַלֵי הַדִּינִים שִׁיעוֹר הַעוֹנָשׁ שִׁישׁ לָהֶם לְהַעֲנִישׁוּ, וּבְגִין כְּפֵי חִיּוּתָא וְגוֹיִם וְכָל אֵינּוּן דְּאָתוּ מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא וְלִפְיֵכֶךְ חִיּוּת הַטְרַף וְהַגּוֹיִם וְכָל אוֹתָם הַבָּאִים מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא, פְּלָהוּ אֵינּוּן שְׁלוּחֵינָן לְגַבְי אֵינּוּן רְשִׁימִין כּוֹלָם הֵם שְׁלִיחִים אֶל אוֹתָם הַרְשִׁימוֹת, דְּמַתְעַרֵי לָהּוּ שְׁהֵם גְּרַמוּ לַעֲוֹר אוֹתָם.

וְיִשְׂרָאֵל אֶף עַל גַּב דְּלָא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדֵינָן וְיִשְׂרָאֵל אֶף עַל פִּי שְׁלָא הַכְשִׁירוּ וְלֹא הִטִּיבוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, עַכְ"ז פְּלָהוּ מִן סְטְרָא דִּימִינָא קָא אֶתְיִין כּוֹלָם בָּאִים מִצַּד הַיְמִין וְהַקְדוּשָׁה, וּבְגִין דְּאַתְפְּפִיָּא יְמִינָא בְּעוֹבְדֵייהוּ וְלִפִּי שׁוֹנְנֵי הַיְמִין עַל יַדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים, שְׁלֻטָּא עֲלֵיהוּ שְׁמַאֲלָא לְכֵן שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם צַד הַשְּׁמַאֲלָא, וְכָל אֵינּוּן דְּאָתוּ מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא וְכָל בְּעַלֵי דִינִים הַחִיצוֹנִים הַבָּאִים מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא וְהַסְטְרָא אַחֲרָא, וְעַל דָּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְחִיּוּתָא וְגוֹיִם וְכָל דְּדָמֵי לֹוֹן דְּאֵינּוּן מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא וְעַל כֵּן הַשְּׁלִיחוּת לְהַעֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל הוּא בִיד חִיּוּת הַרְעוּת וְהַגּוֹיִם וְכָל הַדּוּמָה לָהֶם שְׁהֵם מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא, וְלֹא בִיד דְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא בִידֵי יִשְׂרָאֵל, דְּאֶף עַל גַּב דְּחִיּוּתָא אֵיהוּ שְׁאֶף עַל פִּי שְׁהוּא רַשַׁע, עַכְ"ז מְסֻטְרָא דִּימִינָא קָא אֶתוּ הוּא בָּא מִצַּד הַיְמִין וְהַקְדוּשָׁה וְאֵין רְאוּי שִׁיחִיה שְׁלִיחַ לְהַעֲנִישׁ וְלַהֲזִיק אֶת יִשְׂרָאֵל אַחֲרָ. (דף לו ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תנא-תנד)

ע"ט

אֵין דִּי אֵידוּן, אֶפִּילוּ אוֹיֵב זֵי הָאֵבֶן נִישְׁט פֶּאַרְבַּעַסְעֶרֶט וְיִיעֶרַע מַעֲשִׂים, פּוֹנְדְּעַסְטוֹעֵנָן קוּמֵעֵן זֵי דָאָךְ אֶלַע פּוֹן דִּי רַעֲכַטַע זֵיט אֵין דִּי קְדוּשָׁה, אֵין וּויבֶּאַלְד דָּאָם רַעֲכַטַע זֵיט אֵין אוֹנְטְרַעֲטֵנִיגְט גְּעוֹוֶאַרְן דוּרְךְ וְיִיעֶרַע שְׁלַעֲכַטַע מַעֲשִׂים, דְּעִרְיַעֲר גְּעוֹעֶלְטִיגְט אֵיבַעֲר זֵי דִי לִיגְקַע זֵיט, אֵין אֶלַע בְּעַלֵי דִינִים דִּי חִיצוֹנִים וְעוֹלְכַע קוּמֵעֵן פּוֹן דִּי לִיגְקַע זֵיט אֵין דִּי סְטְרָא אַחֲרָא, אֵין דְּעִרְיַעֲר אֵין דִּי שְׁלִחוּת צוּ בְּאַשְׁטְרַאָפֶן דִּי אֵידוּן דוּרְךְ דִּי שְׁלַעֲכַטַע חִיּוּת אֵין דִּי פְּעֶלְקַעֲר אֵין אֶלַע וְיִיעֶר גְּלִיבֵן וְוַאָם זֵי זְעַנְעֵן פּוֹן דִּי לִיגְקַע זֵיט, אֵין נִישְׁט דוּרְךְ אֵידוּן, וּוייל כְּאַטְשׁ עַר אֵין אַ רַשַׁע, פּוֹנְדְּעַסְטוֹעֵנָן קוּמֵט עַר דָּאָךְ פּוֹן דִּי רַעֲכַטַע זֵיט אֵין דִּי קְדוּשָׁה אֵין עַם אֵין נִישְׁט פֶּאַסִיג אַז עַר זָאל זֵיין אַ שְׁלִיחַ צוּ בְּאַשְׁטְרַאָפֶן אֵין צוּ שְׁעִדִּיגֵן אֵין אַנְדְּעֶר אֵיד.

אֵין בִּיז דִּי שְׁלַעֲכַטַע חִיּוּת אֵין דִּי פְּעֶלְקַעֲר, אֶלַע וְעוֹרֵן עָרוּעַקְט צוּ מַאָכֵן דִּינִים אוֹיֵף דִּי וְעוֹלְט, אֵין זֵי וְעוֹרֵן אֶלַע שְׁלִיחִים שְׁלַעֲכַטַע צוּ מוֹן אֵין צוּ שְׁעִדִּיגֵן דִּי מְעַנְשֵׁן וְעוֹלְכַע זְעַנְעֵן וְעוֹרֵר אַ שְׁטְרַאָף.

וּוייל דִּי וְעוֹלְכַע הָאֵבֶן עוֹבֵר גְּעוֹעֵן אוֹיֵף דִּי רִייד פּוֹן דִּי תוֹרָה, זְעַנְעֵן וְיִיעֶרַע זֵיגְד גְּעַצִּיכְנִט אוֹיֵף וְיִיעֶר גְּעוֹיכְנִט, אֵין זֵי זְעַנְעֵן דְּעֶרְקַעֲנִט פֶּאַר דִּי בְּעַלֵי דִינִים דִּי חִיצוֹנִים וְעוֹלְכַע וְעוֹרֵן עָרוּעַקְט פּוֹן דִּי לִיגְקַע זֵיט, דָּאָם הַיִּיסֵט, אַז דוּרְךְ דַּעַם צִיבֵן אֵין וְיִיעֶר גְּעוֹיכְנִט דְּעֶרְקַעֲנֵן דִּי בְּעַלֵי הַדִּינִים דַּעַם מַאָם פּוֹנְעֵם שְׁטְרַאָף וְוַאָם זֵי דֶאַרְפֵן אִים בְּאַשְׁטְרַאָפֶן, אֵין דְּעִרְיַעֲר דִּי פֶאַרְצוּקְנַעֲדֵע חִיּוּת אֵין דִּי פְּעֶלְקַעֲר אֵין אֶלַע וְעוֹלְכַע קוּמֵעֵן פּוֹן דִּי לִיגְקַע זֵיט, זְעַנְעֵן אֶלַע גְּעַשְׁקֵט צוּ זְעַנְע צִיבְּעֵנְעֵם, וְוַאָם זֵי הָאֵבֶן צוּגְעֶבְרַעֲנִט זֵי צוּ עָרוּעַקֵן.

שבח דא שירתא

וּוייל דָּאָם לְעֶרְנֵעֵן דַּעַם זוֹהַר הַקְדוּשׁ מִיִּטָּן זָאָגֵן אֶלִיין בּוּיט וְעוֹלְטָן, אֵין אַוּוֹדָאי אוֹיֵב אֵין עַר זוֹכָה צוּ לְעֶרְנֵעֵן אֵין פֶּאַרְשְׁטִיין אֶפִּילוּ דָּאָם עָרְקְלַעֲרוּנְג פּוֹן אִיין מַאָמֵר מַאָכְט עַר אַ תִּיקוּן אוֹיבֵן אֵין אִיין שְׁעָה, דָּאָם וְוַאָם עַר מַאָכְט נִישְׁט דוּרְכֵן לְעֶרְנֵעֵן פְּשֵׁט אַ גְּאַנְצַע יָאָר. (כסא מלך בתיקון מ"ג)

פרשת צו תשפ"א

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 3022233@gmail.com

ד

הזתה הקדוש"ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 ln)

גרויסע סעט (ln 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (ln 7/5)

732.677.0051

פאר
דעליווערי
רופט: